Inskriften är alltså följande:

Yttre slingan: **: santau × lit × risa × stain × þinasa × iftiʀ × fasta ×** Inre slingan: **× bunta × sin × auk × bruþ × sina + tua + kuþmunt :** Mittslingan: **: auk + sikbiurn**

Kvinnonamnet **santau** *Sandō* är eljest obekant, dess förra led ingår i *Sandarr* Ög. 32 Å, 147 Furingstad och *Sandulf* 2 Andreas, se Brate, *Runinskr. på ön Man* s. 23, Fornvännen 1907, den senare i flera fsv. kvinnonamn t. ex. *Gunnø, Kætilø, Ærinø.* Ristningen **þinasa** betecknar antingen en blandform av *þænna* och *þænsa* eller utgör en felristning av *þænsa* genom inflytande från *þænna.*

Översättning: Sandö lät resa denna sten efter Faste, sin make, och sina två bröder Gudmund och Sigbjörn.

129. Linköping, »Modis gård».

Pl. XLII. Fig. 1 (B. 853).

Litteratur: B. 853; L. 1134; W. 75; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 86.

B. 853 och Peringskiöld angiva »Modis gård» som runstenens plats, Broocman säger den s. 86 vara »utom Hunnebergs-Tullen», vilken s. 64 förklaras vara norra tullen till Kärna, Tornby, Ullevi, Säby och sjön Roxen.

Runstenen är nu försvunnen. Enligt måtten i B. 853 har den varit 1,40 m hög, 1,45 m bred vid foten och 1,04 m bred i toppen tangerande yttersta slingans nedre linie.

Inskriften är enligt B. 853:

kuþurn : auk : sikstain : auk : kiʀi : þaiʀ : ristu : stain : aftiʀ : ulaf bruþur sin

Sista leden i namnet **kuþurn** synes böra sammanställas med fsv. *Gerthorn*, och **sihþorn** L. 1010 Grällsta, undersökt av mig 1900, **sihikþurn** B. 365, L. 87 Norsta. Namnet **kuþurn** är alltså att uppfatta som *Guð-þorn.*

Inskriftens transskription är alltså:

Guðþorn ok Sigstēn ok Gēʀi þēʀ rēstu stēn æftiʀ Ōlāf brōður sinn.

Översättning: Gudtorn och Sixten och Gere de reste stenen efter Olaf, sin broder.

130. Linköping, »Skolemästare gård».

Pl. XLII. Fig. 2 (B. 851).

Litteratur: B. 851; L. 1135; W. 76; Peringskiöld, *Mon.* VII.

Peringskiöld yttrar om runstenens plats och utseende: »Uthi Linköping Stadz Scholmästaregård finnes En grof gråsteen af tre alnars Högd och så när två alnars bredd.»

Enligt måtten i B. 851 har runstenen varit 1,83 m hög, 96 cm bred nedtill över slingans korsning och 1,03 m över korsets kärna.

Inskriften är enligt B. 851:

iuar : raisti : iftiʀ : anari : þutʀ : sin : trik : kuþan :

Uti **þutʀ** är **þ** en vänderuna **ꝗ**.

Det kan icke avgöras, huruvida **iuar** skall uppfattas som *Īvar* eller *Jōar*, men då *Ivar* enligt Lundgren, *Personnamn*, mest förekommer i Dalarne, Norrland, Skåne och Finland och på *Joar* talrika exempel anföras från Östergötland, synes det sannolikare, att **iuar** skall återgivas med *Jōar*.

Ristningen **anari** kan icke omedelbart återgiva något namn utan måste liksom det följande **þutʀ** vara lönnskrift. Genom en omställning erhålles av **anari** namnet ***ainar** *Ēnar*. Ristningen **þutʀ** måste utgöra ett släktskapsord, och jag antager det föreställa ***bruþ**, en förkortning av ordet 'broder', jfr förkortningen **bruþ** 'bröder' Ög. 128, Linköping. Uti ***bruþ** har **b** uttryckts genom **t**, runan före **b** i runraden, liksom **airfb** = **sakum** m. m. Rök, för **r** har **ʀ** begagnats och slutligen har ordningsföljden mellan **br** och **uþ** omkastats, varvid ristaren dock genom vänderunan **ꝗ** givit en antydan om att det skall läsas **uþ** och icke **þu**. Från medeltida handskrifter anföres en dylik omvändning av stavelser av W. Wattenbach, *Anleitung zur lateinischen Palæographie*, 4. Aufl., Leipzig 1886, s. 12—14, i det för *Arnulfus* skrives *fusnular*.

Inskriftens transskription är alltså sannolikt följande:

Jōar rēsti æftiʀ Ēnar brōður sinn, dræng gōðan.

Översättning: Joar reste (stenen) efter Enar, sin broder, en god kämpe.

131. Heda kyrka, Lysings hd.

Pl. XLII. Fig. 3.

Litteratur: B. 917; L. 1193; W. 200; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 615; P. A. Säve, *ATS.* I, s. 117; *Reseberättelse*; C. F. Nordenskjöld, *Reseberättelse* 1873, II, s. 26, teckning; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 1, teckn.

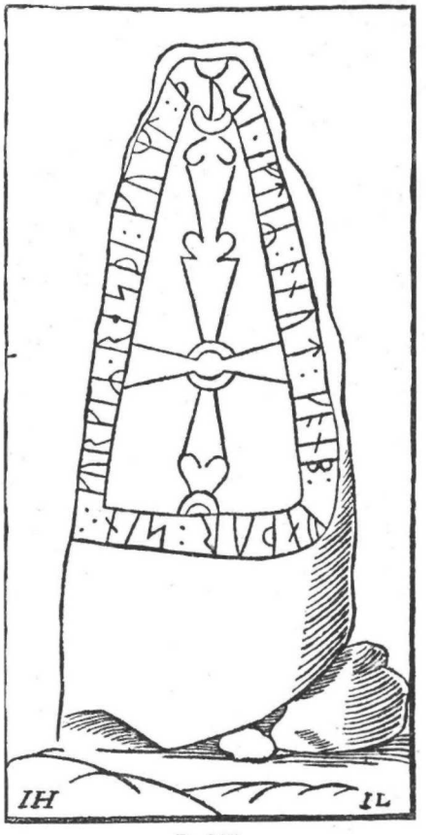

B. 917.

Runstenen sitter inmurad i kyrkans östra yttervägg på södra sidan om koret, 1,87 m från marken, där P. A. Säve fann den 1861, tidigare stod den på kyrkogården.

Ämnet är granit. Höjden är 2,10 m, bredden över korsets kärna 72 cm, slingans bredd 11—13 cm.

Inskriften börjar med en punkt 3,5 cm nedifrån, vadan en övre prick knappast funnits. Tillsammans med kolon uti inskriftens slut bildar denna punkt ett triangelformigt skiljetecken, jfr det efter **kuml**. Första namnet är **þurkiʀ** *Þorgēʀ*; namnets alla runor äro bortslagna upptill, mest **þur**, varför **þ** kunnat läsas som **k**, bistaven utgår på **þ** 3,5 cm nedifrån, på **k** goda 4 cm och böjer på **þ** uppåt, läsningen **þ** är alltså säker. Efter **þurkiʀ** finnes en punkt 3 cm nedifrån, som antagligen är nedre punkten i ett kolon. I **kuml** utgör **m** en övergångsform mellan ᛘ och ᛉ,